Optimalisatie van de zelfzorg bij huisartsen: is er behoefte en bereidheid voor een periodieke gezondheidsscreening

Haio: TAELMAN Dries , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: DE NAEYER Peter , Van Damme Wim

Context: Zelfbehandeling is erg ingebed in de artsencultuur in Vlaanderen. Als huisarts staan we dagelijks ter beschikking van de patiënten, maar wat indien de huisarts zelf kampt met problemen. We lopen we niet alleen een groter risico op problemen zoals een burn-out, verslaving of zelfmoord, maar zijn wij ook niet gespaard van andere medische problemen. Als student geneeskunde en huisarts heeft men een wettelijk verplichte periodieke gezondheidsbeoordeling, waarbij men ook de gelegenheid heeft om allerlei vragen te stellen. Dit niet alleen om patiëntenschade te voorkomen (infecties) maar ook voor het eigen welzijn. In de praktijk zien we dat een huisarts dit niet moet ondergaan en men verschillende barrières ondervindt om bij een collega arts te rade te gaan.

Onderzoeksvraag: In dit onderzoek toetsen we af of er bereidheid en behoefte is voor een periodieke gezondheidsbeoordeling en of dit de drempel tot de eerstelijnszorg verlaagt. Kan een jaarlijks medisch onderzoek zoals tijdens de opleiding geneeskunde die drempel verlagen en hier een oplossing bieden zonder dat er terug een extra verplichting wordt opgelegd? Wat verwacht de huisarts zelf van dit medisch onderzoek? Wie moet dit uitvoeren en hoe kan dit aangemoedigd worden?

Methode: Een elektronische vragenlijst werd verspreid onder actieve huisartsen en huisartsen in opleiding werkend in Vlaanderen. Er werden 529 deelnemers in de steekproef opgenomen die lopende was van 25/10/2017 tot en met 15/12/2017.

Resultaten: Uit de resultaten blijkt dat 66 % van de deelnemers geen eigen huisarts heeft. Van alle deelnemers ervaart 46 % een drempel om een andere huisarts te raadplegen en vindt 68 % dat hij/zij zichzelf objectief kan beoordelen. De overheid moet volgens 46 % van de deelnemers toezicht op de gezondheid van artsen houden. Bij de huisartsen onder de 40 jaar vindt 47 % dat de overheid voor een periodieke gezondheidsbeoordeling moet zorgen, bij de 50-plussers is dit 25 %. De drempel om medische problemen aan te kaarten, kan volgens 76 % van alle deelnemers verlaagd worden door een periodieke gezondheidsscreening te organiseren.

Conclusie: Nog steeds hebben vele huisartsen geen eigen huisarts en wordt er een drempel ervaren om een andere huisarts te bezoeken. Er is behoefte maar beperkte bereidheid, aan een periodieke gezondheidsscreening voor elke arts door een onafhankelijke huisarts uitgevoerd, die voldoet aan bepaalde kwaliteitsvoorwaarden. Dit onderzoek kan mogelijks de drempel verlagen tot de eerstelijnszorg.'